

Skatteministeriet

9. december 2019
J.nr. 2019-3365

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 64 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet, ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse samt forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 15 af 2. december 2019.

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ”Skyldnere, hvis forsyningsvirksomhed har valgt privat inddrivelse, vil derfor kunne være omfattet af såvel offentlig som privat inddrivelse for forsyningsvirksomheders fordringer mod skyldneren, da de fordringer, der er eller har været under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, foreslås at skulle forblive under offentlige inddrivelse, ligesom skyldneren kan have gæld, der ligeledes inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Sådanne skyldnere vil derfor kunne opleve øgede inddrivelsesomkostninger.” Ministeren bedes redegøre for, hvor mange ekstra inddrivelsesomkostninger skyldnere i værste fald vil kunne blive pålagt.

Svar

Det er korrekt, at en skyldner vil kunne opleve øgede inddrivelsesomkostninger, hvis det kommunalt ejede forsyningssselskab vælger at overgå til privat inddrivelse.

De skyldnere, som er tilknyttet et kommunalt eget forsyningssselskab, der har valgt privat inddrivelse, vil kunne have gæld til forsyningssselskabet, hvoraf den ene del skal inddrives af Gældsstyrelsen, mens den anden del skal inddrives privat. Dertil kommer, at skyldneren kan have anden gæld til det offentlige, f.eks. skattegæld eller daginstitutionsrestancer, der under alle omstændigheder vil være omfattet af den offentlige inddrivelse via Gældsstyrelsen.

Den gæld, der skal inddrives af Gældsstyrelsen, vil kunne påføre skyldneren visse inddrivelsesomkostninger, f.eks. et gebyr på 140 kr. for udsendelse af en rykker eller 300 kr. for iværksættelse af lønindeholdelse. Hvis skyldnerens forsyningssselskab vælger at blive hos den offentlige inddrivelse, vil alle forsyningssselskabets fordringer kunne inkluderes i de inddrivelsesindsatser, som Gældsstyrelsen gennemfører. Vælger skyldnerens kommunalt ejede forsyningssselskab derimod privat inddrivelse, vil det indebære, at skyldneren kan opleve både at skulle betale de inddrivelsesomkostninger, som den offentlige inddrivelse kaster af sig, og de inddrivelsesomkostninger, som den privat inddrivelse kaster af sig. Dermed kan den samlede regning for skyldneren være større, end hvis det kommunalt ejede forsyningssselskab havde valgt at blive hos den offentlige inddrivelse.

Det vil afhænge af det konkrete tilfælde, hvad en skyldner vil kunne blive pålagt at betale i inddrivelsesomkostninger i de situationer, hvor et forsyningssselskab har valgt privat inddrivelse. Det skyldes, at det er fogedretten, der afgør, hvilke udenretlige og indenretlige inddrivelsesomkostninger skyldneren vil skulle betale i den private inddrivelse via fogedretten. Jeg kan derfor ikke redegøre for, hvor mange ekstra inddrivelsesomkostninger der i værste fald vil kunne være tale om for en skyldner i den situation.